

Arrest

nr. 98 617 van 11 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 13 maart 2012 het Rijk binnen en diende op 23 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 26 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Midgan-minderheidsclan. Uw moeder behoort tot de Rorone-clan (Dir < Isse < Rorone). Uw vaders 2e vrouw behoort tot de Uurweyne-clan. U werd in september 1964 geboren te Hargeysa in Somaliland. Op jonge leeftijd verhuisde u naar Mogadishu, meer bepaald naar de wijk Hodan. U bleef er sindsdien steeds wonen. In 1993 trouwde u met M. F. H.. Zij behoort tot de Issak-clan (Dir < Issak). Samen hebben jullie 5 kinderen: A., F.-S., I., R. en A.. Op een dag viel u flauw. Gedurende 12 dagen verbleef u in het ziekenhuis. Toen u terug bij uw bewustzijn kwam, besloot u uw land te verlaten. U nam het vliegtuig naar Nairobi in Kenia. Vervolgens nam u een vliegtuig naar Nederland. Met de auto werd u vervolgens naar België gebracht. U kwam op 13 maart 2012 in België aan. Op 23 maart 2012 hebt u asiel aangevraagd bij de Belgische asielinstanties. Uw vrouw en uw kinderen verblijven sinds enkele maanden in Jijiga, Ethiopië. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een geboorteakte, daterend van het jaar 1988 en een medisch attest neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Ten eerste laat uw geografische kennis over uw regio van herkomst: de stad Mogadishu in het bijzonder en Somalië in het algemeen, te wensen over. U verklaart dat u van jongsaf aan tot uw vertrek naar België in Mogadishu, meer bepaald in de wijk Hodan in Mogadishu gewoond hebt (gehoor CGVS, p. 8). Op de vraag om zelf te vertellen over uw wijk Hodan, stelt u echter dat u zich niets kan herinneren. U weet ook niet hoe de wijk Hodan vroeger heette. U kent geen namen van scholen in de wijk Hodan (gehoor CGVS, p.11). Daarnaast kunt u niet vertellen in welke subwijk van Hodan u woonde. U weet ook niet uit welke subwijken Hodan bestaat (gehoor CGVS, p.8). Wanneer deze subwijken (21 oktober, Taleh, Kacaan, Ahmed Gurey en Garasballey) genoemd worden, doen ze bij u bovendien geen belletje rinkelen (gehoor CGVS, p.10). Verder weet u niet welke wijken van Mogadishu aan de zee grenzen (gehoor CGVS, p.8). U weet ook niet welke wijken de wijk Hodan omringen (gehoor CGVS, p.8). Wanneer vervolgens deze omliggende wijken genoemd worden (Hawl Wadaag, Madina en Waaberi, zie informatie toegevoegd aan het dossier), doen Hawl Wadaag en Madina geen belletje rinkelen. Enkel over Waaberi weet u dat het een wijk in Mogadishu is. Op de vraag of u nog wijken in Mogadishu kent, stelt u dat het er honderden zijn. U kunt er echter geen enkele noemen (gehoor CGVS, p.9,10). Wanneer tenslotte 12 bekende personen of plaatsen uit Hodan genoemd worden, weet u bij geen enkele van deze 12 personen of plaatsen een verklarende uitleg te geven (gehoor CGVS, p. 12,13)

Ten tweede laat uw socio-politieke kennis over uw regio van herkomst te wensen over. Op de vraag om uitleg te geven over de gebeurtenissen in 1991, het jaar dat de Somalische regering van Siad Barre viel en de burgeroorlog begon, antwoordde u dat Ali Mahdi en Hamed Aideed de controle hadden. U weet daar verder niets meer over te vertellen (gehoor CGVS, p.11,12). Op de vraag wie achtereenvolgens de controle had over de wijk Hodan in Mogadishu vanaf de start van de burgeroorlog in 1991 tot op de dag van vandaag, antwoordde u tot 2 keer toe dat u er niets over weet (gehoor CGVS, p.12). Op de vraag wie de Unie van Islamitische rechtbanken zijn, antwoordt u dat ze 'tegen' waren, maar u weet niet tegen wie ze waren. Op de vraag wat Al Shabaab is, antwoordde u dat dit hetzelfde is als de Islamitische Rechtbanken. Op de vraag wanneer Al Shabaab de controle verkreeg over de wijk Hodan, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, p. 12).

Ten derde blijkt uit uw gehoor voor het CGVS dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is. Om te beginnen is uw kennis over uw eigen Midgan-clan ondermaats. U kent geen andere naam voor de Midgan, u weet niet tot welke subclan van de Midgan u behoort, u kent geen enkele subclan van de Midgan en u weet niet of de Midgan tot een grotere clangroep behoren. U weet niets te zeggen over uw clan behalve dat ze Midgan heet (gehoor CGVS, p.3,4). Desgevraagd verklaart u dat uw Midgan-clan een minderheidsclan is, maar u kan niet uitleggen wat dit precies inhoudt (gehoor

CGVS, p.10). De tweede vrouw van uw vader behoort volgens u tot de Uurweyne-clan. U kent echter haar subclan niet en weet niet of deze clan tot een grotere clangroep behoort (gehoor CGVS, p.5). Uw vrouw behoort volgens u tot de Issak-clan. U kan echter haar subclan niet benoemen (gehoor CGVS, p.6). Ook uw kennis over de clans in uw wijk Hodan in Mogadishu laat te wensen over. U weet niet welke clans de meerderheid vormen in uw wijk Hodan. U kent zelfs geen enkele clan die in de wijk Hodan woont (gehoor CGVS, p.10,11). U kunt ook geen enkele subclan noemen van de Hawiye-clan (gehoor CGVS, p. 11). Nochtans is Hawiye één van de grootste Somalische clans, die ook de meerderheid van de bevolking van Mogadishu uitmaakt. De vaststellingen van uw zeer gebrekkige kennis over uw eigen Midgan-clan, de clan van uw familieleden en de clans in uw wijk Hodan in Mogadishu zijn uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven.

U verklaart uw gebrekkige kennis van uw regio, de socio-politieke situatie in uw regio en het clansysteem aan de hand van het feit dat u aan geheugenverlies lijdt (gehoor CGVS, p. 2,3,5,6,11,12). Hierbij moeten enkele kanttekeningen geplaatst worden. Ten eerste weet u dit op geen enkele manier te staven aan de hand van medische documenten. U legt weliswaar een attest van een huisarts neer, maar daarop staat enkel het volgende 'de onderzochte klaagt van geheugenproblemen, mogelijk te wijten aan een vroeger CVA'. Uw huisarts maakt dus enkel melding van het feit dat u stelt geheugenproblemen te hebben, maar de huisarts heeft u niet onderzocht. U weet uw verklaarde geheugenverlies dan ook niet te ondersteunen door een medische diagnose. Ten tweede hebt u tijdens het gehoor bij het CGVS kenbaar gemaakt dat u vooral problemen hebt met uw korte termijngeheugen, maar minder met uw lange termijngeheugen. U stelde immers dat u zich niet kan herinneren wat er gisteren gebeurd is, maar dat dat u dingen uit een verder verleden soms wel en soms niet meer herinnert. U stelt dat u zich de namen van uw vrouw en uw kinderen nog kunt herinneren en zaken uit het verleden kan oproepen (gehoor CGVS,p. 2,3). Tijdens het gehoor kon u de naam van uw beide ouders geven. U kon ook de naam en de clan van de tweede vrouw van uw vader geven. U kon ook zeggen waar deze vrouw momenteel verblijft. Verder kon u informatie geven over de clan waartoe uw moeder behoort. U kon vertellen wat de namen van uw broers en zussen en van uw halfbroers en halfzussen zijn. U kon ook de naam van uw vrouw evenals haar geboorteplaats geven. Ook de namen van uw 5 kinderen kon u zich herinneren. U kon zich ook herinneren dat uw vrouw en uw kinderen momenteel in Jijiga in Ethiopië verblijven. U wist ook nog dat u in de wijk Hodan in Mogadishu gewoond hebt (gehoor CGVS, p. 3,4,5,6,7,8). Dat u zich al deze kennis uit het verleden wel zou herinneren, maar andere basiskennis betreffende uw woonplaats, uw clan en de machthebbers in uw woonplaats niet zou herinneren, komt weinig aannemelijk over.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier). Het feit dat u de Somalische taal spreekt doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling over de ongeloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit.

Evenmin kan u de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de door u neergelegde geboorteakte betreft dient opgemerkt te worden dat de foto op de geboorteakte een jonge man toont waarvan niet met zekerheid kan vastgesteld worden dat dit u betreft. Daarnaast bevat deze geboorteakte geen objectieve elementen zoals vingerafdrukken, handtekening, of biometrische gegevens waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen totaal niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Bovendien moeten documenten, om enige waarde te hebben, gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen hetgeen, in casu, totaal niet het geval is. Uw medisch attest werd hierboven reeds besproken. Tenslotte bent u niet in het bezit van enig document dat uw reisweg zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste middel werpt verzoeker een schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet (B.S., 31 december 1980). In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 2 en 3 van het EVRM.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de aard van de bestreden beslissing moet de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM bijgevolg niet afzonderlijk worden beoordeeld.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen overtuigende identiteitsdocumenten neerlegt, zoals in het geval van verzoeker, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12

februari 2003, nr. 115.776). Minstens moet verzoeker in staat zijn toelichtingen te geven over zijn eigen leefwereld.

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ondergrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. *In casu* oordeelde de commissaris-generaal dat verzoekers Somalische nationaliteit niet geloofwaardig is gezien verzoekers geografische kennis quasi onbestaande is en zijn socio-politieke kennis en zowel zijn algemene kennis van het Somalische clansysteem als die van zijn eigen clan bijzonder beperkt zijn.

3.3.1. Verzoeker voert aan dat hij een medisch document heeft gegeven waaruit blijkt dat verzoekers huisarts aangeeft dat verzoeker lijdt aan geheugenverlies als gevolg van een cardiologisch vasculaire aandoening. De kenmerken van zo'n CVA zijn: (a) geheugenproblemen met het korte termijngeheugen; (b) problemen met de overgang van het korte naar het lange geheugen; (c) problemen in de opslag in het lange termijngeheugen. Dat verzoeker zijn lacunes omtrent zijn stad en land dan ook door deze medische toestand zijn verklaard.

Zoals de commissaris-generaal reeds terecht vaststelde blijkt uit dit attest dat de behandelende huisarts enkel heeft genoteerd dat verzoeker verklaarde last te hebben van geheugenproblemen, doch blijkt hieruit niet dat de behandelende huisarts deze vaststelling ook zelf heeft gedaan, integendeel. Het medisch attest geeft bij gebrek aan recentere attesten of verslagen van medische onderzoeken, hoe dan ook geen uitsluitel omtrent de waarachtigheid van de aangevoerde problemen, laat staan de eventuele invloed van de voorgehouden geheugenproblemen op de afgelegde verklaringen. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden waar hij poneert dat hij niets weet en niet kan weten over Somalië omdat hij dit niet herinnert.

De Raad kan de commissaris-generaal bijtreden waar hij stelt dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker zich diverse zaken uit het verleden wel herinnert, doch andere basiskennis niet herinnert, zeker gezien verzoeker zelf aangaf dat hij vooral problemen heeft met zijn korte termijngeheugen, maar minder met zijn langetermijngeheugen en dat hij sommige zaken uit het verleden kan oproepen (gehoor p. 2-3). Het is dan ook niet aanvaardbaar dat verzoeker wel de clan van zijn moeder kan toelichten (gehoor p. 4-5), doch zijn eigen clan niet kan situeren of toelichten (gehoor p. 3-4), temeer gezien dit in de Somalische maatschappij elementaire en cruciale kennis is, noch dat hij -terwijl verzoeker in 1964 geboren is- de plaats waar hij quasi heel zijn leven beweerdelijk zou verbleven hebben, niet minimaal kan duiden of toelichten, noch elementaire geografische gegevens kent of herkent (gehoor p. 8-13). Dit is niet aanvaardbaar. Immers ook een persoon met geheugenproblemen kan, zij het mogelijk gebrekkig, het oorlogsgebeuren vertellen, of de overgang naar de oorlog in 1991 of andere nuttige feiten die de overleving van de Midgan en de aantasting van de Hodan-wijk in Mogadishu beschrijven. Dat verzoeker dermate zwaar belast is, kan niet blijken uit de medische attesten, noch zoals verweerder terecht stelt, uit zijn CGVS-verhoor. Overigens kan wel vastgesteld worden dat verzoeker niettegenstaande zijn medische problemen, toch zijn illegale migratie naar Europa kon opzetten. Uit de stukken van het administratief dossier kan geen enkele band met Somalië blijken.

3.4. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift verder geen poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het verwijzen naar het medisch attest en zijn voorgehouden geheugenproblemen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier, op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing en de kern raken van verzoekers voorgehouden nationaliteit, afkomst en herkomst. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. In verzoekers thuisland is het absoluut niet veilig. Het land heeft immers af te rekenen met verschillende problemen: (a) het land verkeert in burgeroorlog; (b) de hoofdstad wordt geclaimd door verschillende krijgsheren; (c) in het land bevinden zich verscheidene terroristische organisaties zoals Al Qaida; (d) langs de kusten is er in grote mate sprake van zeepiraterij, waarbij verzoeker verwijst naar de website van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken. Verzoeker stelt dat ingeval hij wordt teruggestuurd dit gelijkgesteld kan worden met het blootstellen aan een quasi zekere dood of foltering.

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont, noch aannemelijk maakt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK